

vigtig, den er grundlæggende, og den skal holdes ved lige og skal helst have endnu mere liv.

Der er dog foretaget enkelte ændringer og justeringer i SF's forslag, navnlig vedrørende magtfordelingslæren og spørgsmålet om suverænitetsafgivelse. Jeg sagde under folketingsdebatten i 1995, at jeg respekterer det arbejde og de tanker, der ligger bag SF's beslutningsforslag. Jeg er ikke nødvendigvis enig i alt, men det er et sagligt, ordentligt og spændende arbejde, der er fremlagt her. Det fremgår klart, at forslaget er et resultat af grundige overvejelser fra forslagsstillernes side.

Alligevel mener jeg fortsat, at de fleste af de foreslåede emner til revision af grundloven er så kontroversielle, at de hverken vil kunne finde støtte i Folketinget eller i befolkningen.

Lad mig tage et eksempel: forslagets punkt 12, som går ud på at omdefinere rammerne for monarkiet efter svensk forbillede.

Socialistisk republik eller ej, man kan da i hvert fald henholde sig til en opinionsmåling – det skal man naturligvis være forsigtig med, og jeg lægger såmænd heller ikke alt for megen vægt på dem, men alligevel, når der er meget høj klarhed. I den opinionsmåling i Berlingske Tidende den 12. januar 1997, som jeg refererer til, viser det sig, at 71 pct. af befolkningen tilkendegiver, at man er imod et sådant forslag. Jeg tror, at selv forslagsstillerne vil give mig ret i, at der er langt herfra og op til et flertal på mindst 40 pct. af den stemmeberettigede del af befolkningen. Det er i hvert fald et langsigtet arbejde, der ligger foran forslagsstillerne og SF, må man sige.

Andre af forslagene er enten overflødige eller strider mod dansk forfatningsretlig tradition. Det sidste gælder f.eks. et af de nye forslag, som går ud på at afskaffe statsministerens ret efter grundlovens § 14 til at bestemme forretningerens fordeling mellem ministerierne. Det synes jeg er et uheldigt forslag. Jeg er ikke enig i det, og jeg tror heller ikke, det er klogt, hvis man tænker tingene ordentligt igennem og vurderer, hvad det egentlig er, man ønsker af Folketinget: En demokratisk, kontrollerende instans i forhold til regeringen, når det gælder en klar placering af ansvaret, både med hensyn til ressortministrene og statsministeren.

Rent bortset herfra ville det være uhensigtsmæssigt, at Folketinget i givet fald skulle til at træffe beslutninger om ressorternes fordeling. Jeg kan se en række komplikationer for mig, og jeg kan i virkeligheden også se en sammenblan-

ding af regeringens ansvar og Folketingets demokratisk kontrollerende beføjelser, som vi kender det i dag. Jeg tror ikke, det vil være klogt. Jeg tror, det vil bringe mindre klarhed angående fordelingen af ansvar og beføjelser.

Rent bortset fra det uhensigtsmæssige i en sådan ordning ville et så dybtgående indgreb i statsministerens ledelsesret naturligvis også, som jeg sagde før, rejse alvorlige betænkeligheder med hensyn til selve magtfordelingslæren. Jeg har en fornemmelse af, at et stort flertal her i Folketinget vil være enig med mig i, at det vil være helt uacceptabelt med et sådant indgreb i regeringens integritet.

Sammenfattende vil jeg sige, at jeg absolut er tilhænger af, at vi her i Folketinget har en levende og engageret debat om grundlovsspørgsmålet – også fordi jeg er af den opfattelse, som jeg sagde i 1995, at vi hele tiden må være opmærksomme, holde et vågent øje med samfundsudviklingen og overveje og drøfte, om tiden er inde til at foretage ændringer i grundloven. Det er selvklart, at grundloven ikke er uforanderlig og givet for evig tid, og én generation kan naturligvis ikke påtvinge fremtidige generationer sin forfatning. Men en grundlovsændring kræver, som jeg allerede har redegjort for, så store principielle spørgsmål bragt på bane, at det på forhånd må anses for sandsynligt, at bestræbelserne kun vil bære frugt, hvis vi kan gøre os håb om at engagere den brede befolkning i en sådan ændring.

Debatten viser i sig selv, at grundloven – her hvor vi nærmer os 150-års-jubilæet – fortsat udgør en både levende og stærk faktor i det politiske liv. Grundloven er ikke bare et koryfæ, som ligger ude i montren for kun at blive taget frem og støvet af den 5. juni. Den er faktisk en levende del af det daglige arbejde. Dermed være ikke sagt, at selv en slidstærk grundlov ikke på et tidspunkt kan trænge til et kilometereftersyn. Vist så, men et sådant eftersyn må gennemføres på det rigtige tidspunkt. Det rigtige tidspunkt foreligger først, når folkesagen er der, og der er ikke nogen sag, der lægger op til ændringer i grundloven på nuværende tidspunkt.

Pia Gjellerup (S):

Som det allerede er fremgået, havde vi i april 1995 en debat om nogenlunde det samme forslag, som foreligger i dag fra SF's side med en del nye bemærkninger føjet til.

Jeg kan gentage Socialdemokratiets konklusion fra dengang: Vi kan ikke støtte forslaget,